TIKUMU TAURE

GAŖEZERA 3X3
ZIŅAS #1

2019. GADA
9. AUGUSTĀ

Lai mirdz mūsu tikumiņi, kā spīd spoži uguntiņa!*

Sveicināti 39. 3x3 nomentē Gaŗezerā! Priecājamies, ka atkal esam sanākuši tik kuplā skaitā – 157 dalībnieki, no tiem 34 bērni zem 12 gadu vecuma. Šogad apskatīsim latviešu tikumus – kas latviešiem bijis svarīgs un kā tikumi attiecas uz mūsu dzīvēm šodien – gan Latvijā, gan ārpus tās. Mēs jau pieskārāmies tikumiem iepazīšanās vakarā un šķēršļu gājienā – pat politikas vakarā. Mēs esam daļa no plašas kustības, kas sākās te, Gaŗezerā 1981. gadā un šogad notiek ne tikai Katskiļos un divās vietās Latvijā, bet arī Anglijā, Austrālijā, Īrijā, un pirmo reizi Norvēģijā. Un rudenī Kanādā būs mini 3x3. Mēs tiekamies, lai papildinātu latviskās zināšanas, tiktos ar veciem draugiem, veidotu jaunas draudzības, izrunātos, izstaigātos, izdziedātos, izpriecātos un atpūstos no ikdienas dzīves. Priecājamies būt kopā ar jums visiem!

Maija, Daiga un Larisa

*no Guntiņu solījuma

Kur un kas?

No kurienes mēs - tikumīgie esam attaurējuši?

No Latvijas.....20

No Kanādas.....12

No ASV.....125

KOPSKAITS – 157

ASV sadale:

Ilinoja – 29	Džordžija - 3
Minesota - 27	Kalifornija – 3
Mičigāna – 24	Arizona – 1
Viskonsīna – 10	Florīda - 1
Ohaijo – 6	Kolorado - 1
Merilande – 5	Masačūseta – 1
Ziemeļkarolīna - 5	Ņudžersija - 1
Indiāna – 4	Oregona – 1
Aijova – 3	

Pēc 20 gadiem -- atkal Gaŗezerā.

Ingrīda Cāzere

Es, cilvēks, klaiņojis pa pasauli, pabijis vairākās valstīs, šogad atgriezos Gaŗezerā pēc apmēram 20 gadu prombūtnes. Daudz kas ir mainījies, daudz kas nav mainījies, ir daži pārsteigumi -- un vispār esmu sajūsmā.

Vispirms pārsteidza brauciens no Trejupēm pa Hofmaņa ceļu. Biju piemirsusi, ka šeit Gaŗezera apkaimē ir tik bagātīga daba. Lekna, zaļa zāle, un ozoli stāv platām rokām pret debesīm kā milži. Braucot gar pazīstamiem Gaŗezera vārtiem bija patīkami ieraudzīt, ka visi ceļi tagad ir asfaltēti. Sen manā jaunībā ceļi bija tik putekļaini, ka dažkāŗt gāju trīsreiz dienā dušā, lai tik putekļus noskalotu!

Ja brauc taisni tālāk pa "Lone Tree" ceļu, nonāk pie T-krustojuma, un turpat netālu ir atpūtas vieta **"Atbalsis".** Tur šoreiz man bija paredzēta apmešanās un par to biju ļoti priecīga, jo tur pavērās plašs skats uz Skaidrezeru ("Clear Lake"). Man stāstīja, ka "Atbalsis" nu ir daudzināta sarīkojumu vieta, kur rīko Jāņus un kur notika lielā zaļumballe par godu Gaŗezera 50 gadu jubilejai. "Atbalsīs" ir omulīga gaisotne dabas tuvumā, kur vēlēšos bieži atgriezties.

Ja brauc gar Gaŗezera administrācijas ēku un turpina taisni uz augstieni pie ēdamzāles, tur sastopams vēl viens jaunums: koka tilts caur mežu. Šo patīkamo tiltu sauc par "Draudzības taku". Pastaigājoties pa šo taku nonāksiet pie iemīļotām, sarkanbaltām **Sēnītēm**.

No turienes var doties tālāk uz **brīvdabas baznīcu**, kur nekas daudz nav mainījies, tikai ieraudzīju jaunu pieminekli Gaŗezera dibinātājam, prāvestam Vilim Vārsbergam. Viņu labi atceros. Tas labi, ka viņu godina. Brīvdabas baznīcā ieejot, cilvēks izjūt lielu mieru un Dieva varenību. Apakšā mirdz ezers, bet virs galvas augstu, augstu sniedzas zaļā lapotne.

Savukārt ieejot **ēdamzālē** ēdienreizē, nekāda miera nav! Viss čum un mudž. Ēdamzāle izskatās tāda pati kā vienmēr. Nekas nav mainījies, izņemot, ka virtuves iekārta nu ir daudz modernāka. Bet joprojām ēdamzālē pie kopgalda bieži skan **visfascinējošākās sarunas**. Tu pēkšņi atklāj, ka Tev blakus sēž draugs, ko neesi redzējis 30 gadus! Dažreiz šos sen pazudušos draugus pat nevar lāga pazīt!

Kas tik nav dzirdēts ēdamzālē pie galda? Dažreiz temati ir ļoti nopietni: par dievturību un kristietību un par to, kā lai cilvēks gūst grēku piedošanu? Dažreiz temati ir kulturāli: kāpēc dažiem latviešu tautastērpiem ir lielas, baltas, spicas aubes, kas atgādina spilvendrānas? Un dažreiz temati ir jocīgi: kāpēc vācu vīrieši un sievietes iet kopā pirtī pliki? Un par ko viņi *domā* tai pirtī? Tauta grib zināt!

Ja dodas no ēdamzāles lejā pa kalnu, nonākam **Gaŗezera pludmalē**. Arī tur ir izmaiņas. Uzcelts balts paviljons, kur peldētāji var uzkavēties, bet vecā ugunskura vietā tagad ir mazs basketbola laukums. Tur blakus, zālājā notika **jogas nodarbības** ar skatu uz ezeru. Arī es piedalījos. Cik brīnišķīgi bija izstaipīt visus locekļus no galvas līdz kājām un just vieglo vēsmu no ezera.

Ja dodaties atkal kalnā un ejat gar ēdamzāli uz **Zvaneriem**, atkal atklāsiet jaunumus. Tur tagad ir **kokgriešanas darbnīca**, kur visus laipni gaida Alans un Valdis. Tur kāds pusducis dalībnieku gatavo no koka visu iespējamo: kastītes, plauktus, karotes...bet **Ieva Džonsone** veido **misteriozu mākslas darbu**, ko droši vien pārdos par miljoniem!

Ar laiku kokgriešanas ievirzē saplūda tik daudz ļaužu, ka bija grūti visus apkalpot. Alans skrēja no viena dalībnieka pie otra un beigās deklarēja: “Es skrienu kā cālis bez galvas!”

Ja dodaties pa “Lone Tree” ceļu atpakaļ, nonāksiet vidusskolas teritorijā, kur arī pamanāmas jaunas, glītas ēkas. Kronvalda zālē risinās **politikas ievirze**, ko meistarīgi vada Pauls Raudseps, kam palīdzēs vieslektors Jānis Atis Krūmiņš.

Pauls dalās ne tikai ar datiem un faktiem par Latviju, bet arī ar patiesiem stāstiem “iz dzīves”. Tas šo ievirzi padara dzīvu un saistošu. Kā žurnālists viņš asi vēro nebūšanas Latvijā, bet arī nāk ar pozitīvām ziņām. Piemēram, ka dažs labs cilvēks, kam nācās aizbraukt no Latvijas darba meklējumos, tagad atgriežas mājās. Viņš arī stāsta par jauno valdību premjēra Krišjāņa Kariņa vadībā, par jauno prezidentu Egīlu Levitu, un par portālu ManaBalss.lv, kas dod iedzīvotājiem iespēju ietekmēt valsts attīstību. Tas viss vieš cerības.

Kā parasti 3x3 nometnēs, dienas beigās notiek **nīkšana** visdažādākās vietās. Parādās vīna glāzes un raisās sarunas. Un tas ir pats labākais 3x3 nometnēs: cilvēki un viņu sarunas. Uz šīm nometnēm, šķiet, brauc visinteresantākie latvieši pasaulē! Diskusijas notiek par politiku, izglītību, valodu, latviešu grāmatām un par daudz ko citu. Žēl tikai, ka, nonākot pie zināmiem tematiem, runas dažkārt pārslēdzas uz angļu valodu. Kāpēc? Tāpēc, ka zināmās jomās mūsu vārdu krājums ir par īsu, piemēram, ja runā par automobīļiem, datoriem, architektūru. Kad dzīvoju Latvijā, pārliecinājos, ka visiem šiem jēdzieniem ir vārdi latviešu valodā -- atliek tikai šos vārdus iemācīties! Un arī šajā nometnē mācos jaunus jēdzienus. Piemēram, uzzināju, ka “whistleblower” ir “trauksmes cēlājs”. Manuprāt, 3x3 nometnē vajadzētu atkal kādreiz piedāvāt valodas ievirzi, lai mēs varētu mācīties moderno latviešu valodu un droši izteikties visās jomās.

Bet laikam vislielāko prieku man sagādāja pirmdienas vakara nīkšana **Saulgriežos**, kur muzikanti spēlēja akordeonus, basu, un vijoli, bet jaunieši no 4 līdz 24 gadu vecumam dancoja kā traki! Istaba mirdzēja zeltainā gaismā, un jaunieši kliedza, spiedza, lēkāja ritmā. Likās, ka mājas jumts tūlīt pacelsies! Cik labi redzēt, ka jaunieši priecājas kopā un atrod patiesu laimi 3x3 nometnē Gaŗezerā. Cerams, ka viņi to darīs arī turpmāk, saglabājot savas latviskās saknes un izjūtot, ka mēs latvieši esam viena liela ģimene.

Pirmoreiz 3x3

Māra Lite

Kad 13. jūnija rītā Rīgas lidostā izgāju drošības kontroli, lai lidotu uz Čikāgu, man pat sapņos nerādījās, ka 4. augustā likšu čemodānu dēla mašīnā, lai dotos uz 3x3 nometni Gaŗezerā. Kaut gan bija interesanti ceļabiedri, nejutos pārliecināta, vai vajadzēja ļaut sevi pierunāt nedēļu pavadīt neierastos apstākļos, zinot tikai 3 cilvēkus, ar kuriem biju iepazinusies Čikāgas Latviešu biedrībā un Dziesmu svētkos Toronto. Tā kā jau Jāņu svinēšanas laikā biju Gaŗezerā, zināju, cik skaista būs daba, bet viss pārējais šķita satraucoši. Tomēr pirmais vakars pagāja ātri, iepazinos ar jaukiem cilvēkiem, iemācījos noteikumu uzrunāt visus ar "tu" – reizēm, protams, kļūdījos, jo tas sākumā šķita dīvaini. . . Tā kā ēkas, kuŗās notiek pasākumi, aizņem plašu teritoriju, bija jāskatās plānā, taču ar to nepietika, tāpēc jāsaka paldies "Zemitānu" kaimiņienēm (Mārai un Līgai), kuŗas pat speciāli pārliecinājās, vai beidzot esmu iemācījusies nokļūt no punkta A uz punktu B. Neparasti likās, ka nodarbības šeit sauc par ievirzēm, tomēr īsajā nodarbību laikā tiešām var tikai nedaudz "ievirzīties" izvēlētajā jomā.

Es biju nolēmusi piedalīties politikas un mākslas ievirzēs. Pirmajā – jo interesanta, otrā, savukārt, nepazīstama. Vēlējos apgūt kaut nedaudz iemaņu, strādājot ar akvareļu krāsām. Jau pirmajā politikas ievirzē kļuva skaidrs, ka mana izvēle ir ļoti laba. Vadītājs Pauls gan pats stāsta, gan atbild uz jautājumiem. Man radīja sajūsmu, cik daudz ievirzes dalībnieki zin par Latviju, ka viņus interesē Latvijas liktenis. Arī pirmdienas vakarā Kronvalda zālē sanākušie ļoti aktīvi uzdeva jautājumus par dažādiem aspektiem Latvijā notiekošajos procesos. Secināju, ka latviešus šeit satrauc tās pašas problēmas, kas cilvēkus Latvijā: nevienlīdzība, valodas jautājums, izglītība, ekonomikas attīstības problēmas. Savukārt, mākslas nodarbībās pat nemanu, kā paiet laiks – vispirms ievingrinot roku, tad otas, ūdens, puķu pušķis un, galvenais, akvareļkrāsas. Tādas dīvaini labas emocijas, attēlojot izjūtas uz papīra. . .

Ir skaidrs, ka atlikušais laiks būs tikpat interesants un piepildīts, ne tikai man, bet arī pārējiem. Par to liecina sarunas pēc ievirzēm, kad vēlamies uzzināt, ko darīja citi, kādi iespaidi. Es, piemēram, nezināju, ka, lai iegūtu kūpinātu (žāvētu) olu, nepieciešamas apmēram 7 dienas!!! Ka Veidenbaums un Auseklis arī rakstījuši mīlas dzeju, kas ir Kurzemes divvirzienu izvilkums, cik skaistos toņos ar dabas līdzekļiem var nokrāsot dziju. . ..

Un tad nekas, ka pazūd vārdzīmīte (paldies Alisei, kas to atrada!), ka kož odi, ka saule par karstu un lietus par slapju, ka nedarbojas telefons! Ja 4. augustā nebiju pārliecināta, vai vajadzēja šeit atbraukt, tad šodien pēc vakara dziesmas atbilde nešaubīgi ir "jā". Atliek tikai apņemties piedalīties 3x3 arī Latvijā, jo šī man pirmā reize. Un labi, ka tieši Gaŗezerā!!! Paldies visiem jaukajiem cilvēkiem par sirsnību un atvērtību un mīļajiem smaidiem. Lai visiem jauka turpmākā vasara.

Iepazīsimies tikumīgi!

Maira Bundža

Ar lielu prieku visi atkal pulcējās Graša paviljonā, lai uzsāktu 2019. gada 3x3 nometni Gaŗezerā. Konstatējām, ka lielākā daļa no dalībniekiem jau bijuši kādā 3x3 nomentē, un daudzi atgriežas uz Gaŗezeru. Bet ir arī jaunas sejas, tātad jāiepazīstina ilggadīgās 3x3 Gaŗezerā vadītājas – Maiju Zaesku, Daigu Rūtiņu un Larisu Kaļiņu, kas vadīja vakaru. Mūs iepazīstināja ar visiem ieviržu un nodarbību vadītājiem, par kuŗiem varēs lasīt citos mūsu avīzītes rakstos. Tiem bija iespēja ko pateikt par savu ievirzi, lai vervētu klāt vēl dalībniekus. Katram vadītājam Daiga pasniedza tādu kā bomi – vai beisbola runga? Nē, lietussargs, ar Lindas Treijas foršo zīmējumu 3x3 Gaŗezeram.

3x3 Gaŗezerā vienmēr lepojas ar kuplo bērnu skaitu, un tāds arī ir šogad. Izrādās, ka mazākie mazlācīši paaugušies, un laba daļa izauguši par liellācīšiem. Būs arī krietns bars pusreizpusnieku, ko Jānis Atis Krūmiņš vadīs Vilku mācībās.

Ne jau pārsteidzoši, liela daļa šī gada dalībnieku nāk no Amerikas vidienes – no Mičigānas, Čikāgas, Milvokiem, Mineapoles, Klīvlandes un citām vidienes pilsētām. Bet piedalās arī ļaudis no Ņujorkas, Pensilvānijas, Kanādas, pat Dienvidkarolīnas un Arizonas. Tālākie dalībnieki pie mums atbraukuši no Latvijas, un varam pateikties atkal dāsnajam atbalstam no Kultūras ministrijas, kas sedza ceļa naudu sešiem mūsu lektoriem no Latvijas.

Iepazināmies savā starpā, sanākot grupiņās pa dzimšanas mēnešiem. Lai ilustrētu nometnes tēmu par latviešu tikumiem, mums izdalīja sauju pupu un mums bija izdevība ilustrēt saderību, vienprātību, iecietību, darbīgumu, centību, labestību, mīļumu, laipnību, devīgumu, taisnīgumu, godīgumu, drosmi, daiļumu, līdzcietību, līdzjūtību, savaldību, mērenību un gudrību. Vienreizēji bija noskatīties, kā Larisa visus šos tikumus iepina mūsu nodarbībā.

Nevar jau būt iepazīšanās vakars bez rotaļām, un tieši Grapa kundze mums te Gaŗezerā ir iemīļota.

Latvija šodien – jautājumi un atbildes.

Maira Bundža

Pirmdienas vakarā pēc sķēršļu gājiena, kad jaunā paaudze cīnījās ar tikumības jautājumiem, pieaugušie zināmā mērā arī runāja par tikumību – šoreiz galvenokārt Latvijas valdībā.

Priecājamies, ka pie mums ieradies žurnālists Pauls Raudseps, kas dzimis Ohaijo, uzaudzis Bostonā, bet jau 1990. gadā devies uz Latviju strādāt Tautas frontē, dibinājis laikrakstu *Diena*, un kad tas tika pārdots, palīdzejis izveidot žurnālu *IR*, kas ir visvairāk lasītais nopietnais ziņu izdevums kopā ar *Latvijas Avīzi.* Viņam blakus uz jautājumiem atbildēja Jānis Atis Krūmiņš, kas uzaudzis okupētā Latvijā, iesaistījies Rīgas domē, līdz nopratis, ka tur nekā nevar panākt, kādu laiku bijis skolotājs, un tagad atgriezies politiskā dzīvē atkal Rīgas domē, kā partijas „Nacionālā apvienība" pārstāvis. Abi īsi pastāstīja, kā viņi novērtē šodien Latvijas politisko vidi un tad atbildēja uz jautājumiem.

Pirmais jautājums bija par Paula izteicienu, ka pēdējās vēlēšanas izdevās „pārsteidzoši labi." Kaut Saeima ir vissaskaldītākā kopš 1995. gada, šoreiz ekonomiskā attīstība ir augstāka kā jebkad un cerīga ir paaudžu maiņa, kas nāk strādāt Latvijas labā nevis paši savā.

Skaidrojot, ka Latvijas prezidentam ir mazāk varas nekā daudziem citiem Eiropas prezidentiem, kaut vairāk kā Angijas karalienei, Egīls Levits esot iecienīts, un sola strādāt un pozitīvi ietekmēt Eiropas skatu uz Latviju, sevišķi sakarā ar naudas atmazgāšanu, kur Latvijai jāpieņem stingrāka kontrole pār bankām. Arī Krišjāni Kariņu abi lektori uzskatīja pozitīvi, ka viņš protot sadarboties ar piecu partiju koalīciju.

Pāris gadus atpakaļ 3x3 dzirdējām par ManaBalss kustību, kas ļauj tautai likt priekšā Saeimai apspriežamus likumus. Izrādās, ka Latvijā tā kustība ir izveidojusies visaktīvāk un jau vairāki likumprojekti no tautas ir izskatīti un pat pieņemti.

Latvijas attīstības plāns šoreiz tiekot veidots bez publiskas apspriešanas – jo ja nu mūsu zinīgie lektori par to nav neko sevišķu dzirdējuši, tad tādas ziņas arī nav pieejamas. Ir rūpes par to, ka iepriekšējā plāna rezultāti netiekot analizēti, lai būtu mērķtiecīga pēctecība.

Straujā izbraukšana no Latvijas ir krietni samazinājusies un žurnāls *IR* regulāri publicē rakstus par tiem kas ir atgriezušies, kas ieguvuši pieredzi ārzemēs un nu atgriežas un to izmanto Latvijā.

Jautājumi un pacelto tematu bija daudz, bet labākais izteiciens bija, ka „Šī valdība ir vismazāk nepopulāra."

Priecājāmies par ziņām, ka ne tikai bijušā Kultūras ministre Dace Melbārde turpina apmeklēt 3x3 saietus Latvijā, bet ka arī jaunais ministrs Nauris Puntulis esot ieradies saietā šovasar un solījis turpināt atbalstu 3x3 nometnēm.

Bišu vakars

Maira Bundža

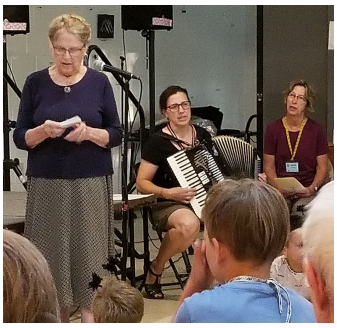

Elga Pone iepazīstina ar bitēm.

Kas notiek, kad ilggadīgai latviskās virtuves bitītei iedod brīvību? Varens, interesants vakars! Kad Elgai Ponei vairs nebija jāgatavojas ik dienas virtuves nodarbībām, tad viņai atlika laiks sagatavot mums skaistu vakaru par bitēm. Dabūjām bites izbaudīt ar smadzenēm - iemācoties jaunus faktus, ar acīm – visapkārt bija zīmējumi no bitēm, dega īstas vaska sveces, ar ausīm – dzirdējām faktus un dziesmas, ar balsīm – dziedājām un pat centāmies atdarināt dažādās skaņas, ko bites taisa, ar garšas kārpiņām – ēdām medu, un ar deguniem – jo nepārstrādātam medum tik jauka smarža.

Grieta Danosa bauda saldo medu.

Latvieši laukos esot rīkojuši bišu svinības rudeņos, kad medus ievākts, un tā arī mēs pieminējām zemes čaklāko radību ar savu bišu vakaru. Zāle bija pilna, pat jāmeklē vēl krēsli. Bērni arī klāt, jo pusreizpusīši piedalījās ar pāris dziesmām. Elga mums stāstīja un mācīja, bet daudzi nāca palīgā lasot tautas dziesmas, mīklas un sakāmvārdus. Pa vidu paši dziedājām tautas dziesmas par bitēm – dažas ļoti labi pazīstamas, citas svešākas. Beigās varējām nogaršot vairākas šķirnes Latvijas medu uz dažādām rupjmaizēm, klāt piedzerot medus kvasu.

Pusreizpus iepriecina dalībniekus ar dziesmām.

Palielinājām savu vārdu krājumu: biškopis, bitenieks, bičolis, jeb dravinieks; bitēm mājas: strops, dore, drava, aulis. Mēs taču visi dziedam *Aijā, žūžu*, kur tēvs iet „bišu kāpt," bet vai tā īsti iedomājamies, ka tas nozīmē, ka tēvs rāpjas kokā vākt medu?

Daudz iemācījāmies, un tā nācām pie slēdziena, ka pazīstamā mīkla „ Mazs, mazs vīriņš, ass, ass cirvītis, kur cērt, tur pampst" nav gluži pareiza, jo vīriešu kārtas bitēm – traniem - nav dzeloņu.

Medus ir veselīgs ar daudz vitamīniem un citām vielām, kas noder mūsu ķermeņiem, kas palīdz cīnīties ar slimībām, kas nekad nesabojājas. Bet ir rūpe, ka bites sāk izmirt ķimikāliju dēļ. Rūpēsimies, lai bites neizmirst, ēdīsim medu un pateiksimies Elgai par jauko vakaru.

Zirņa zieda baltums latvieša dvēselē

Ivars Zušēvics

Trešdienas vakara programmu vadīja luterāņu mācītāja Gundega Puidze, katoļu prāvests Andris Vasiļevskis, un Latvju dievtuŗu sadraudzes vadone Ilze Kļaviņa.

Klātesošiem bija iespēja piedalīties dziesmā, dzejā, un mākslā. Pēdejās divās nodarbībās katrs varēja pielikt savu personīgo devumu - oriģinālu dzeju vai mākslas darbiņu.

Katrs interpretēs vakara mērķi savādāk. Katram būs sava taisnība. Manuprāt, vaditāji gribēja parādīt, ka latviešu kultūra un gara mantas nāk no ikviena. Mēs visi piedalāmies to attīstībā un izaugsmē. Kultūra plūst dabiski no tautas un topošās paaudzes nolems, kas būs paliekams.

Politiskā ainava mainās Latvijā un pasaulē

Dace Veinberga

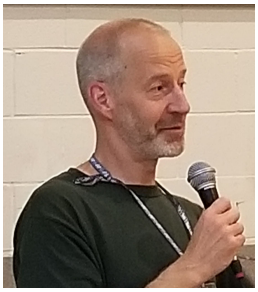

Politikas ievirze ir katras nometnes neatņemama sastāvdaļa. Šogad to vada žurnāla *Ir* redaktors Pauls Raudseps, kurš ir dzimis, audzis un skolojies ASV. Jaunībā gājis latviešu skolā, aizrāvies ar teātri, izgājis Latviešu valodas programmu Rietummičigānas universitātē. Beidzis arī Krievu un Padomju savienības studijas. 1990. gadā vēl studiju laikā aizbrauca uz Latviju ar nodomu izpalīdzēt kā varētu, un izrādījās, ka bija īpaši noderīgs saziņā ar ārzemju presi. Pauls izveidoja Preses centru pie Augstākās Padomes un bija klāt Latvijas neatkarības atjaunošanas dienā 4. maijā. Pēc tam atgriezies nobeigt studijas ASV un tad atkal uz Latviju uz palikšanu. Pauls pirmajā dienā ievirzē stāstīja par laikraksta *Diena* tapšanu 1991. gadā, kuŗu viņš kopā ar domu biedriem izveidoja, lai Latvijā būtu neatkarīga, kvalitatīva avīze, sekojot citu respektējamu avīžu modeļiem. Viņš minēja *New York Times*, *Washington Post* un *Chicago Tribune* kā paraugus. *Diena* pastāvēja un peļņu nesa līdz 2008. gadam, kad iestājās ekonomiskā krīze. *Dienas* vislielākais akciju turētājs avīzi pārdeva cilvēkam, kurš nebija pietiekami turīgs, lai tādu pirkumu varētu atļauties. Varēja tikai izdarīt secinājumu, ka avīzi nopirkuši Latvijas oligarhi un līdz ar to, Pauls kopā ar kolēģiem nolēma no redakcijas aiziet un izveidot jaunu preses izdevumu. Tā arī tapa žurnāls *Ir*, kas lasāms gan „uz papīra", gan digitāli internetā.

Pauls ar apbrīnojami skaidru un organizētu skatienu aprakstīja pēdējo gadu norises Latvijas politikā un aicināja, lai ievirzes dalībnieki nāk ar saviem jautājumiem un pastāsta, kas viņus interesē. Izskanēja jautājumi par pagājušā rudens vēlēšanām, globalizācijas ietekmi Latvijā, viltus ziņām, mēdiju politiku Latvijā, gaidāmām reģionālām reformām un citiem jautājumiem. Viņš norādīja, ka norises Latvijā ir ļoti līdzīgas tam, kas notiek citās valstīs, bet, ka daudzos valda uzskats, ka šīs problēmas ir unikālas Latvijai. Šāds uzskats un attieksme atņemot pašiem spēku. Pēdējā laikā ir manāmas izmaiņas Latvijas politiskā ainavā, kam pamatā ir nedrošība, kuru izraisa globalizācijas procesi. Nedrošību rada arī emigrācija no Latvijas. Turklāt ir jūtams apnikums ar iepriekšējiem līderiem, kuŗu laikā tomēr pieaudzis labklājības līmenis. Pauls atgādināja, ka Latvijai nekad nav klājies tik labi kā tagad. Šo apstiprina fakts, ka vidējā alga tagad pārsniedz 1000 eiro mēnesī, bezdarbs patlaban ir zemākais kopš 2008. gada un kopš 2011. gada ir mērāma tikai ekonomiska izaugsme.

Pauls pats apraksta ievirzi šādi:

> Par Latvijas politiku vienmēr ir daudz, ko runāt. Šovasar apskatīsim pērnā oktobra Saeimas vēlēšanu rezultātus, Krišjāņa Kariņa valdības veidošanu, darbus un perspektīvas, un ar jauno prezidentu Levitu saistītās cerības. Ievirzē viesosies Jānis Atis Krūmiņš, kurš ir ne tikai aizrautīgs skolotājs un folklorists, bet arī Rīgas domes deputāts - viņš palīdzēs atbildēt uz jautājumu, kādas ir izredzes izvilkt Latvijas galvaspilsētu no purva, kurā to iegremdējusi Ušakova valdīšana. Ceram arī apspriest Ivara Selecka filmu "Turpinājums" un ko no tās var secināt par Latvijas sabiedrības šodienu un nākotni, kā arī apskatīt Latvijas mediju situāciju. Un vēl cenšamies atrast atbildi uz mūžīgo jautājumu - vai Latvijā ir pārāk daudz partiju?
> Priecājos par ieinteresētajiem klausītājiem, aktīviem jautājumu uzdevējiem un diskutētājiem, bet jo sevišķi par jaunajiem dalībniekiem Dāvidu un Alisi, kuri nolēmuši piedalīties politikas ievirzē.

Ar Paulu Raudsepu sarunājās Juris Jauntirāns.

1. **Kas ir Pauls Raudseps?**

Puisis no Trimdas pagasta, kuŗš nu jau vairāk nekā pusi savas dzīves nodzīvojis Latvijā.

2. **Vai Tu esi igaunis kā Tavs uzvārds varētu norādīt?**

Nē! 100% latvietis.

3. **Vai Tu būsi kandidāts 14. Saeimas vēlēšanās?**

Absolūti nē.

4. **Kāpēc?**

Žurnālistika ir daudz vērtīgāka par Saeimas dalību.

5. **Kurš ir labāks – politiķis vai politologs?**

Labs politiķis ir labāks par politologu, slikts sliktāks.

6. **Vai Tavi pareģojumi 100% piepildās?**

Nē, bet ir izņēmumi.

7. **Kas būtu Tavs ideālais darbs?**

Žurnālistika, vairāk nekas!

8. **Ja Tu varētu pasauli nokrāsot, kādā krāsā tā būtu?**

Baltā, jo tā izceļ netīrumus.

9. **Kāda latviešu mūzika Tev patīk?**

Koru dziesmas, Prāta vētra.

10. **Kas Tev patīk ārpus latviešu mūzikas?**

Bahs, Bobs Dilans

11. **Kuŗi dziedātāji Tev patīk?**

Bobs Dilans, Brūss "The Boss" Springstīns

12. **Raimonds Pauls – mūziķis vai politiķis?**

Tikai mūziķis.

13. **Kur Tu dzīvosi pēc karjeras noslēguma?**

Rīgā, Latvijā

Šos tiešos jautājumus Pauls man atbildēja 2011. gadā 3x3 nometnē Gaŗezerā. Atbildes jūs varat atrast „Gaŗezera skaidu" #2 izdevumā. Vai Pauls ir mainījies?

Krāsainā folkloras ievirze

Māra Linde

Pēcpusdienās Kronvalda zālē fokloras ievirzē Anetes Karlsones vadībā apgūstam krāsu zinības. Anete mums stāsta kādas krāsas ir lietotas latviešu apģērbos un kā tās iegūtas. Līdz šim nav skaidrs, kāpēc cilvēki izgudroja ķīmiskās krāsas, jo spriežot pēc līdzatvestajiem Anetes krāsotajiem paraugiem, no dabā atrodamajiem materiāliem jau bija pieejamas visas varavīksnes krāsas. Neliekas pārāk sarežģīti atpazīt 125 augus, atcerēties kuŗas saknes vai lapas jāvāc kuŗā gadalaikā un kas kuŗu reizi jāsilda vai jāraudzē. Pāris dienas uzmanīga darba un skat, mazs sārts vai zaļgans kamoliņš rokā! Anetes vadībā esam saknēm uzlējuši alu un pēc dažām dienām tur varēšot krāsot dziju. Turpmākajās dienās uzzināsim kā ar kukaiņiem vai pār jūrām atvestām skaidām vai iegūt sarkano krāsu un kas ir mēļi zilā krāsa un ko patiesībā nozīmē “zili zaļi brīnumi”. Ar nepacietību gaidām turpinājumu.

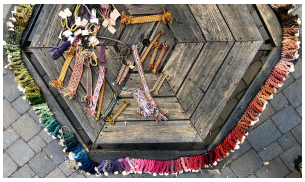

Rokdarbu ievirze

Māra Linde

Parastajā vietā, parastajā laikā, visu dienu pie Kalniņiem Zinta Enzeliņa iedvesmo un virza bariņu ar rokdarbniecēm. Rīta stundās četras un pēcpusdienā divas izšuj smalkus baltos izvilkumus, tautas tērpa kreklus, aužjostas un izzīmē rakstus. Šogad tiek iesākti sarežģītāki projekti, kuŗus cerams 3x3 dalībnieku darbu izstādē redzēsim nākamgad. Spriežot pēc situācijas otrdienas rītā, šogad varēsim izstādīt vien svaigas asaras, pazaudētas adatas un nepareizi nogrieztus diegus. Labi, ka mēs atminamies no citiem gadiem, ka supervaronis un rokdarbu ģēnijs Zinta mācēs atpiņķerēt visus mūsu sajauktos diegus un pārzīmēt šķībos rakstus. Mēs noliecam galvu Zintas bezgalīgas pacietības priekšā un ceram uz brīnumu. Turpinājums sekos.

Latviskā dzīvesziņa

Ilze Kļaviņa

Latv. dievtuŗu vadone Ilze Kļaviņa

māc. Gundega Puidze un prāv. Andris Vasiļevskis

Mēs latvieši esam piederīgi dažādām reliģijām, esam kristieši (luterāņi, katoļi, baptisti, pareizticīgie, uc) dievturi, ēbreji un vēl citi. Un tomēr, esam visi latvieši.

Mūsu latviskais mantojums, dots no mutes mutē, no paaudzes paaudzē, visiem ir kopējs.

Šajā nedeļā esam apskatījušies kā latviskums izpaužas mākslā. Altāra gleznās parādās rupjmaizes klaipi, latviskās māla krūzes, siena gubas, un latviskie raksti.

Apzinājām kā dažādos literāros darbos ir aprakstīts, ka saime apģērbās savos latviskos tērpos pirms dodas uz baznīcu. Klausījāmies, kā latviešu baznīcas darbībā ietilpst tautas dziesmas, ko dzied folkloras grupas (Suitu sievas, Aglonas bazilikā.)

Vēl būs jārunā par mūsdienām - kā veidot dialogu starp atšķirīgām grupām, jāpārrunā vai tas viss ir mums noderīgs nākotnē, un kā tas varētu izpausties.

Ievirzi vadām visi trīs: Gundega Puidze, luterāņu mācītāja, Ilze Kļaviņa, Latvju dievtuŗu sadraudzes ievēlētā vadone, un Andris Vasiļevskis, Romas katoļu prāvests.

Radu raksti

Indra Halvorsone

Pie radu rakstu entuziasta un eksperta Juŗa Jauntirāna pēcpusdienās pulcējas neliels pulciņš topošo radu rakstu pētnieču (Baiba Stepe, Inga Auziņa, Anita Shortt, Indra Halvorsone), kuŗām liekas svarīgi izzināt un pierakstīt savus radu rakstus, uzzīmēt savu dzimtas koku un nodot to nākamām paaudzēm.

Lielu iespaidu uz dalībniecēm atstāja vieslektores Ingas Lagzdiņas viesošanās nodarbībā. Inga parādīja savu dzimtas koku, kurā jau 1000 (!) ierakstu, parādīja veidus, kā viņa prakstiski meklē informāciju par saviem dzimtas locekļiem un palīdzēja vienai no šī gada dalībniecēm sameklēt digitāli pieejamajās baznīcu grāmatās ierakstu par viņas vecmāmiņu un vecmāmiņas māsu, kas palīdzēs tālāk atrast nākamās paaudzes. Ingai rādot sava vīra ciltskoku, pēkšņi atklājās tāla radniecība ar vienu no šī gada dalībniecēm– redz, cik labi!

Dalībnieces ir pamēgināju šas atrast savus tuviniekus internetā pieejamos arhīvos. Viens pavisam skaidrs secinājums – cik labi, ja proti vācu un/vai krievu valodas, pazīsti veco rakstības stilu, proti izburtot ar roku rakstītas baznīcas grāmatas. Labi, ja nodarbībā klāt oficiāls vācu valodas tulks Daina Jauntirāne – gandrīz nesalasāms dokuments kļūst skaidrs un dzimtas koka ieraksts papildināts vēl ar vienu informācijas – puzles gabaliņu.

Mūsu vadītājs priecājas, ka dalībnieces iesākušas dzimtas koku izveidi.

Varbūt jums liekas, ka mūsu ievirzē viss notiek tikai nopietnā gaisotnē? Nē, šeit varam dzirdēt interesantus dzimtas stāstus un nodarbību gaitā arī pasmejam. Lūk, divas anektdotes „iz mūsu dzīves" ievirzē:

- Dalībniece jautā: Kuŗu vīru ielikt cilts kokā, ja bijuši vairāki vīri? - Atbilde: Liec to vismīļāko!

- Dalībnieces klusi strādā pie saviem dzimtas kokiem. Pēkšņi atskan mūsu cienījamā lektora Juŗa sajūsmināts izsauciens: "Atradu vecu brūti!"(Arelson arhīvos, kuros ir plaša informācija par tiem, kuŗi nokļuva DP nometnēs Vācijā) Hm, interesanti, laikam "veca mīlestība nerūs"

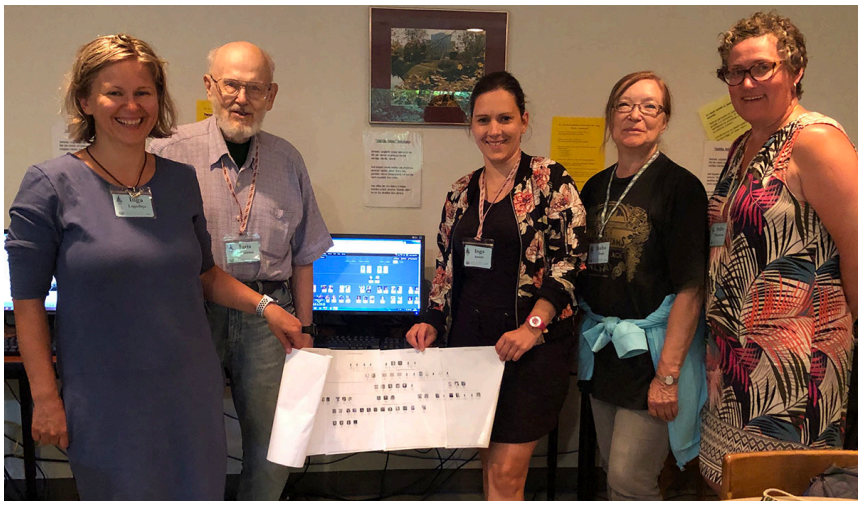

Veidosim savus dzimtas kokus un pierakstīsim dzimtas stāstus, jo atmiņas izbāl un dzimtas stāsti pazūd, vecākajām paaudzēm aizejot mūžībā!

Latviskā virtuve

Inga Lucāne (pierkastīja Anita Knocha)

Ko no šīm lietām var pagatavot?

Ķimenes
Svaigie gurķīši
Dzīvs raugs
Medus
Vīnogu lapas
Linsēklas
Ķiploki
Citronu miza un sula
Rupjie rudzu milti
Bīdelētie rudzu milti
Dilles (gan ziedošās, gan jaunās)
Manna
Etiķis
Sausais raugs
Distilēts ūdens
Brūkleņu sulas sīrups
Konservu sāls
Sinepju sēklas
Bezjoda sāls
Cukurs
Kviešu milti

~ Atbilde būs nākamajā avīzē
(Var iesniegt minējumus redakcijai. Pareizas atbildes saņems pīrāgu!)

Vai tu zini, kas ir linogriezums?

Daina Jauntirāne

Linogriezums, jeb angliski "linocut", ir drukāšanas metode. Kā var nojaust no šī nosaukuma, galvenais materiāls, ko lieto pamatam ir linolejs - jā, tas pats ar ko apklāj grīdas! To sāka lietot arī mākslinieciskiem nolūkiem 19. g.s. otrā pusē Anglijā, vēsta Vikipēdijas raksts par šo tehniku.

Mazā vai lielā linoleja plāksnē ar dažāda izmēra nazīšiem iegriež bildi, tad, lietojot rulli, blociņu pārklāj ar drukāšanas tinti. Te jāuzmanās, lai tinte ir vienlīdzīgi izplatīta - ne par maz un ne par daudz, citādi bilde būs vietās bāla vai tinte pārplūdīs pāri izgrebtām rievām un attēls būs neskaidrs. Mūsu ievirzes vadītāja Laima Rožkalna mums mācīja "klausīties uz tinti", t.i. dzirdam īpašu skaņu, kad tinte ir vienlīdzīgi izplatīta uz rullīša. Tad esam gatavi drukāt. Papīru piespiež pie plāksnes, izlīdzinot to ar karoti vai arī speciālu rīku, kas izskatās, kā otrādi apgriezta, lēzena bļodiņa. Papīru var arī izlaist cauri presei. Gatavais mākslas darbs arī saucās "linogriezums".

Veidojot linogriezumus, jāatceras divas svarīgas lietas. Attēls uz plāksni parādīsies uz papīra atmuguriski, tātad, par piemēru, burti ir jāiegrebj plāksnē atmuguriski, lai tie pēc drukāšanas uz papīra būtu salasāmi. Jeb, ja vēlas, ka koks parādās kreisā pusē uz papīra, tas jāzīmē labajā pusē uz blociņa. Otrais svarīgais punkts ir, ka tas, kas vēlāk parādās uz papīra, ir tie lauciņi, kuri netiek izgrebti. Ar vārdu sakot, viss izgrebtais būs balts, un paaugstinātās daļas, kas paliek neizgrieztas, būs tintes krāsā. Izgrebtais blociņš atgādina fotonegatīvu.

Kā varat secināt no mūsu bildēm, linogriezumu ievirze veido visvisādus darbus. Mūsu inspirācija nāk no dabas, no latviešu rakstiem, no mīļiem dzīvniekiem un citiem tēliem. Lietojam dažādu krāsu tintes uz visāda papīra, pat uz lapaspusēm no vecām grāmatām. Šis patiešām ir mākslas paveids, ko nebūtu grūti turpināt mājās ar viegli pieejamiem materiāliem. Mums moderni drukātāji visiem ir pieejami, bet sajūta, ne vinkārši atrast gatavu bildi un piespiest pogu, bet gan pašam izveidot skaistu, ar roku drukātu darbu, ir vienreizēja!

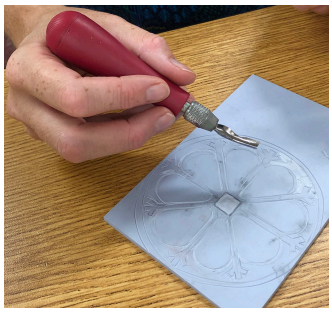

Kas tos dūmus kūpināja?

Zinta Pone

„Šī ir vislabākā ievirze 39 gados!" Tā viena no kūpināšanas ievirzes dalībniecēm izsaucās, kad piegāju paskatīties, kas notiek šajā jaunajā 3x3 ievirzē. Viņi ir 3 dalībnieki pie skolotāja Laura Rožkalna, Ozolu ēkas priekšā, kur dūmi jau kūpēja maliņā. Visi ir apmierināti. Dažreiz viņi ievirzē ir tik labi paēduši, ka uz pusdienām ēdamzālē nemaz nedodas.

Lauris uz pirmo dienu bija atvedis kūpinātas olas. Tās viņš bija mājās nokūpinājis, jo process prasa 7 dienas – olas novāra, pažāvē, iesāla/marinē, atkal žāvē, tad kūpina 12 stundas. Beigās čaumala ir tumši brūna ar baltiem plankumiņiem, kā raiba Lieldienu ola! Iekšpusē ola ir zaudējusi daļu mitruma un nedaudz sarāvusies, toties dzeltenums esot sātīgi dzeltens un irdens.

Šonedēļ kūpinātāji ir kūpinājuši lasi, garneles, dažādus sierus (kolbīdžeku, čedaru, šveices), desu, ābolus ar dzērveņu vai rozīņu pildījumu, un vēl uz grilla liks citus sierus un ribas. Āboli patiesi ir garšīgāki nekā krāsnī cepti, un sieriem un desai ir neuzkrītoša bet izcila kūpinājuma piegarša.

No paša rīta ievirzes dalībnieki aizdedzina ogles un, kamēr tās sakarst, sēžas pie galda, lai baudītu iepriekšējās dienas kūpinājumus. Pa to laiku rosās visādas interesantas sarunas, gan par kūpināšanu, gan citām tēmām. Kad ogles ir sakarsušas, tad tām pieliek klāt izvēlēto koku (hikoriju, ābeli, pekānriekstu vai meskitu). Ēdienu ieliek alumīnija laiviņā; negrib, lai sulas tek uz uguns, bet ēdienam jābūt vaļējam, lai tas elpotu un nesutinātos. Kūpināšana ilgst vairākas stundas, pa starpām pārbaudot vai uguns vēl deg un vai nekas nav pārkarsis, un pēcpusdienā Lauris gala produktu noņem no grilla un atdzesē. Šādi kūpinātus sierus un desas var turēt ledusskapī vairākus mēnešus un tie nebojājas!

Lauris dalībniekiem ir sagatavojis burtnīcu ar pamācībām dažādu ēdienu kūpināšanai. Katram ir savi plāni, kā izmantot ievirzē iegūto. Viens domā par dažādiem ābolu pildījumiem, ko izmēģināt, cits kūpinātas desas un sierus liks klāt dzeltenmaizes un pīrāgu paciņām Ziemassvētkos. Kūpināšanas ievirze noteikti ir bijusi vērtīgs pienesums 3x3 ieviržu klāstam!

Vārdu meklēšana

Sameklējiet vardus asiniet prātus

S	G	Ī	T	E	I	C	E	I	A	Ļ	V	N	E	D	M	I	M	B	R		
S	R	Ž	P	V	O	R	A	V	K	R	F	A	B	Ī	T	G	R	V	O		ATBILDĪBA
S	I	D	A	I	N	N	K	O	A	C	T	N	P	R	Ā	O	V	B	C		CENTĪGS
T	A	I	S	N	Ī	G	S	P	U	R	I	D	H	D	G	E	S	O	C		DAIĻŠ
I	A	K	D	I	L	L	F	R	D	Ī	A	N	A	R	S	T	L	B	E		DARBĪGS
K	Z	B	D	S	Ņ	T	Z	I	R	Z	V	R	J	Ū	T	Ī	K	V	N		DEVĪGS
U	E	L	A	I	P	N	S	V	S	C	B	I	B	D	G	C	F	L	T		DROSME
M	R	E	A	U	Z	K	S	L	I	Ī	A	S	K	B	J	R	D	A	Ī		GUDRS
I	S	G	N	B	M	A	N	F	G	A	B	D	I	T	V	O	R	B	G		IECIETĪGS
J	D	A	C	Z	S	R	I	S	I	I	S	R	T	G	F	I	J	Ī	S		LABS
R	G	E	V	Ē	C	A	H	D	I	B	U	O	U	Ā	Ļ	S	T	T	G		LAIPNS
T	M	H	P	O	I	Ž	D	Z	A	R	G	S	M	K	F	G	U	E	Z		LĪDZCIETĪBA
N	S	R	D	U	G	I	O	T	P	T	V	M	Z	R	S	Ī	R	I	B		MĪĻŠ
I	S	A	D	E	R	Ī	G	S	E	N	B	E	V	L	A	V	C	C	R		SADERĪGS
O	A	S	T	N	R	O	S	I	S	K	U	I	M	P	A	E	K	Z	D		TAISNĪGS
M	I	G	N	S	Ā	N	T	C	G	R	U	M	L	N	Z	D	I	D	Ķ		TIKUMI
O	D	I	R	E	O	S	H	M	S	S	Š	B	T	D	B	N	E	Ī	Š		
D	A	I	Ļ	Š	K	L	U	E	L	Ļ	E	S	O	F	Ī	T	S	L	V		
T	E	T	C	T	C	A	P	N	Ī	N	I	L	S	I	T	B	H	D	L		
I	A	Ņ	K	S	C	R	O	M	A	S	T	N	Š	R	D	S	A	N	E		

Vilku mācība - 1/2 x 1/2

Āra spēles un to izgatavošana.
(Kokapstrāde āra apstākļos)

Jānis Atis Krūmiņš
Rīgas Valdorfskolas skolotājs
Rīgas domes deputāts
Vīru kopas "Vilki" dalībnieks

1/2 x 1/2 ievirzes dalībnieki tiek iepazīstināti ar kokapstrādes instrumentiem un darba veidiem, strādājot mežā. Tiek izgatavotas no koka dažādas āra spēles un rotaļlietas. Darba gaitā tiek apgūta kokmateriāla pareiza izvēle un apstrāde, kā arī darba instrumentu pareiza pielietošana darbā. Nostiprinās zināšanas vairāku āra spēļu, koka rotaļlietu izgatavošanā un pielietošanā.
Ievirzes pamatbūtība ir iedrošināt bērnus kokapstrādes darbiem, iztiekot bez kokapstrādes darbnīcām un veikalā pirktiem kokmateriāliem.

Kādēļ ievirze tiek saukta par Vilku mācību? Vilks ir sens Latvijas mežu iemītnieks un viens no senā karavīra skolotājiem. Senos laikos cilvēki bija ciešākā saistībā ar dabu un daudz vērtīgu atziņu guva no tās. Vilku bara dzīves gudrības, veiklība, medīt prasme un izdzīvošanas spējas bija ļoti noderīgas arī cilvēkiem. Vilku mācības nodarbību laikā 1/2 x 1/2 ievirzes bērni, paralēli kokapstrādes darbu veikšanai, gūst arī nelielu priekšstatu par latviešu karavīriem, no vissenākajiem laikiem līdz mūsdienām. Tiek pārrunāts kādēļ mēs šogad svinam Brīvības cīņu simtgadi un cik nozīmīgas ir bijušas šīs kaujas Latvijas neatkarībai.

Nodarbību laikā zēni un meitenes uzzina, ka ikviena tauta varējusi izdzīvot tikai ar savu karavīru palīdzību, jo valsts brīvību neviens nedāvina, tā vispirms ir jāizcīna un tad jāspēj to nosargāt. Ieviržu laikā tiek nostiprinātas praktiskās iemaņas drošas uguns vietas ierīkošanā. Tiek arī apgūtas zināšanas, kā iekurt uguni lietainā laikā. Paralēli loku un bultu gatavošanai, tiek apgūta arī loku šaušanas māka. Mežā darbojoties, 1/2 x 1/2 ievirzes dalībnieki respektē meža iemītnieces - indīgās efejas klātbūtni ,un ir droši par sevi, jo labi apguvuši karavīra pirmo uzdevumu – pirmkārt nosargāt sevi un tikai tad būsi spējīgs palīdzēt citiem.

3x3 tikumīgie bērni uzlabo pasauli!

Maira Bundža

(Šķēršļu gājiens notika pirmdienas vakarā pirms politikas vakara.)

Vai jūs zinājāt, ka pasualē ir tikumu policija? Tāda ieradās mūsu nometnē, jo viņiem bija atnākusi ziņa, ka pasaulē ir netikumīgi cilvēki: cilvēki, kuŗi ir ļauni, neizpalīdzīgi, muļķīgi, bēdīgi, naidīgi, skaudīgi, netaisnīgi, slinki un kas nav līdzjūtīgi, līdzcietīgi un iecietīgi. Mūsu jaunākā paaudze uzņēmās šos netikumīgos cilvēkus atrast un palīdzēt viņiem būt tikumīgiem.

Vienā vietā tie atrada divas kaimiņienes - viena bija redzami ievainota un nejutās labi jo viņai slāpa. Otrai bija svarīgāk sauļoties un atpūsties nekā palīdzēt kaimiņienei. Piedāvājot pirmo palīdzību, gadājot ko dzert, mūsu nometņotāji izrādīja līdzjūtību, izpalīdzību, un ievainotā kaimiņiene jutās labāk. Netikumīgā kaimiņiene redzēja, cik labi ir būt izpalīdzīgam, devīgam un mīļam.

Ceļā gājējus apturēja trīs dusmīgi tikumu policisti, bet iztaujājuši mūsu jauniešus par to, cik viņi ir izpalīdzīgi mājās, cik mīļi pret saviem draugiem un ģimeni, atrada, ka mūsu bērni tomēr ir tikumīgi un ļāva tiem doties tālāk.

Citā šķērslī trīs jaunieši gaidīja viesus, bet bija tik slinki, ka nevarēja pat saklāt gultu, kur nu vēl izslaucīt grīdu un uzklāt galdu. Jaunie nometnieki parādīja slinkajiem jauniešiem, kā ar darbīgumu māju var uzpost tā, lai varētu uzņemt viesus. Tie atrada skaistas puķes ar ko izpušķot galdu, tā arī izrādot daiļuma izjūtu.

Kā mēs tiekam galā ar dzīves lielām un mazām nelaimēm arī atspoguļo mūsu tikumību. Pa ceļam gadījās bēdīgi cilvēki, kas sūdzējās par katru likstu, kas viņiem notikusi un kuŗiem vajadzēja palīdzību iedomāties kā kaut kas labs varētu izrietēt no sliktas situācijas. Piemēram, nav jau pasaules beigas, ja, sēžot mašīnā ceļā uz Gaŗezeru, telefons vairs nestrādā - tad var parunāties ar citiem mašīnā!

Ir tādi cilvēki, kas dusmojas uz citiem, ja tie nespēj veikt to pašu, ko viņi. Vai varam iedomāties, kā tas justos, ja mēs nevarētu redzēt? Mūsu ļaudis izmēģināja ar aizsietām acīm pārkāpt un izlīst zem šķēršļiem un iemest bumbu grozā. Kā viena līdzjūtīgi teica – "Tas bija grūti!" Bet vēl jaukāk bija noskatīties, kā draugi un draudzenes izpalīdzeja – mudinot to ar aizsietajām acīm, dodot noradījumus - "pa labi," "uz priekšu," "piecelies" – un reizēm pat paņemot aiz rokas.

Tā staigājot pa nometni, mūsu jaunie dalībnieki savāca daudz gudrību. Diemžēl pasaulē ir arī zagļi, kas centās to viņiem atņemt. Bet vai tiešām gudrību var nozagt? Paldies 3x3 nometnes bērniem, ka tagad pasaulē ir vēl vairāk tikumīgu cilvēku!

Paldies!

Dalībnieku ziedojumi 3x3

Inga Auziņa
Ilze Bērziņa
Kārlis & Ilze Čečeris
Līga Gonzalez
Sams & Anita Knochs
Valdis & Austra Liepa
Māra Lite
Astra Māliņa
Raimonds Pavasaris
Viviana Solomona
Baiba Stepe
Ivars Zemmels
Valda Zubkewych

Pateicības

Avīzes galvas zīmējums:

Lāsma Maher

Paldies fotogrāfiem, kuŗi iesniedza bildes Gaŗezera 3x3 *Tikumu taurei*:

Maira Bundža

Samuels Knochs III

Krista Laukmane-Schmidt

Paldies autoriem par rakstiem, kuŗus varējām iekļaut 3x3 *Tikumu taures* izdevumā.

Redakcijas kolēģija -

Samuels Knochs III
Zinta Pone
Daiga Rūtiņa
Krista Laukmane-Schmidt

Sevišķi pateicamies Latvijas Republikas Kultūras Ministrijai par 3x3 nometnes atbalstu ārzemēs.

LATVIJAS REPUBLIKAS KULTŪRAS MINISTRIJA

Kultūras Ministrija sedza ceļa izdevumus četriem Latvijas lektoriem.